

Byla C-494/23 [Mahá]ⁱ**Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį****Gavimo data**

2023 m. rugpjūčio 3 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Nejvyšší soud

Nutarties dėl prejudicinio sprendimo priėmimo data:

2023 m. birželio 7 d.

Ieškovai:

QE

IJ

Atsakovai:

DP

EB

Pagrindinės bylos dalykas

Baudžiamojo persekiojimo institucijos atliekamas daikto perdavimas saugoti teismui po to, kai daiktas baudžiamosios bylos nagrinėjimo tikslais nebėra reikalingas – Daikto atidavimas iš saugyklos – Daugiau asmenų, pretenduojančių į daiktą – Būtinybė gauti visų proceso dėl saugojimo dalyvių sutikimą dėl daikto atidavimo – Atsisakiusių duoti sutikimą asmenų sutikimo pakeitimas teismo sprendimu.

Pagrindinėje byloje ieškovai (kurių nuolatinė gyvenamoji vieta yra Čekijoje) prašo priimti sprendimą, kuris pakeistų atsakovų (kurių nuolatinė gyvenamoji

ⁱ Šios bylos pavadinimas išgalvotas. Jis neatitinka jokios bylos šalies tikrojo vardo, pavardės ar pavadinimo.

vieta yra Prancūzijoje) valios pareiškimą taip, kad daiktą būtų galima iš teismo saugyklos perduoti ieškovams.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas yra taisyklių dėl teismų jurisdikcijos civilinėse ir komercinėse bylose nustatymo išaiškinimas.

Konkrečiai Teisingumo Teismo prašoma nustatyti, ar procesas dėl atsakovo sutikimo perduoti daiktą iš teismo saugyklos, į kurią daiktą atidavė baudžiamojo persekiojimo institucija, pakeitimo atitinka Sąjungos teisėje įtvirtintą autonominę „civilinės ir komercinės bylos“ sąvoką, kaip ji suprantama pagal 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL 2012, L 351, p. 1; toliau – Reglamentas „Briuselis Ia“) 1 straipsnio 1 dalį.

Jei Teisingumo Teismas nuspręstų, kad atitinka, jo prašoma nustatyti, ar ieškinys, kuriuo pradėta tokia byla, turi būti laikomas „ieškiniu trečiajam asmeniui“ pagal Reglamento „Briuselis Ia“ 8 straipsnio 2 punktą dėl to, kad šis procesas yra tarpinis proceso dėl teismo atliekamo saugojimo atžvilgiu.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą teisinis pagrindas – SESV 267 straipsnis.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo 1 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad procesas, kuriuo siekiama pakeisti atsakovo sutikimą dėl daikto atidavimo iš teismo saugyklos ir kuris yra tarpinis procesas proceso dėl teismo atliekamo saugojimo, pradėto baudžiamojo persekiojimo institucijai perdavus saugoti paimtą daiktą, atžvilgiu, patenka į „civilinių ir komercinių bylų“ sąvoką, kaip ji suprantama pagal šią nuostatą?
2. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo 8 straipsnio 2 punktą turi būti aiškinamas taip, kad ieškinys, kuriuo siekiama pakeisti sutikimą dėl daikto atidavimo iš teismo saugyklos, pareikštas vieno iš proceso dėl saugojimo saugykloje, į kurią buvo perduotas daiktas, dalyvių kitam šio proceso dalyviui, laikytinas ieškiniu pagal šią nuostatą?

Nurodytos Europos Sąjungos teisės nuostatos

2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 351, 2012, p. 1): 1 straipsnio 1 dalis, 4 straipsnio 1 dalis, 5 straipsnio 1 dalis, 8 straipsnio 2 punktą ir 26 straipsnio 1 dalis.

Nurodyta Europos Sąjungos teismų jurisprudencija

1976 m. spalio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimas *LTU*, 29/76, EU:C:1976:137.

1977 m. spalio 27 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Bouchereau*, 30/77, EU:C:1977:172.

2013 m. spalio 3 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Schneider*, C-386/12, EU:C:2013:633.

2019 m. vasario 28 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Gradbeništvo Korana*, C-579/17, EU:C:2019:162.

2019 m. rugsėjo 18 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Riel*, C-47/18, EU:C:2019:754.

Nurodytos nacionalinės teisės aktų nuostatos

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád) (Įstatymas Nr. 141/1961 dėl baudžiamojo proceso (Baudžiamojo proceso kodeksas)).

„§ 80

(1) Jei daiktas, kuris buvo <...> paimtas, yra nebereikalingas tolesniam procesui <...>, jis gražinamas asmeniui <...>, iš kurio jis buvo paimtas. Jei į daiktą pretenduoja kitas asmuo, daiktas perduodamas asmeniui, kurio teisė į daiktą nekelia abejonių. Kilus abejonių, daiktas atiduodamas į saugyklą, o jį atiduoti reikalaujančiam asmeniui nurodoma savo reikalavimą įgyvendinti civilinio proceso tvarka. <...>“

Zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (Įstatymas Nr. 292/2013 dėl ypatingos teisenos bylų, toliau – Įstatymas Nr. 292/2013)

„§ 298

Daikto atidavimas iš saugyklos

- (1) Gavęs prašymą, teismas atiduoda daiktą iš saugyklos teisę į jį turinčiam asmeniui. Jei daiktas saugoti perduotas dėl to, kad į jį, be teisės turėtojo, pretenduoja ir kitas asmuo, <...>, norint daiktą atgauti iš saugyklos būtinas visų <...> dalyvių sutikimas.

<...>

§ 299

Sutikimo dėl daikto atidavimo iš saugyklos pakeitimas

- (1) Jei atsisakoma duoti sutikimą dėl daikto atidavimo iš saugyklos, tokį atsisakymą galima pakeisti įsiteisėjusiu teismo sprendimu, pagal kurį asmuo, kuris prieštaravo daikto atidavimui, turi išreikšti sutikimą atiduoti daiktą iš saugyklos pareiškėjui.
- (2) Bylose dėl sutikimo pakeitimo pagal 1 dalį kompetentingas yra teismas, kuriame vyksta procesas dėl saugojimo.

§ 300

Specialūs saugojimo atvejai

Jeigu teismas priima saugoti daiktus kitose teisės normose numatytais atvejais, jis vadovaujasi iš atitinkamų teisės normų <...> išplaukiančiomis nuostatomis, atsižvelgdamas į saugojimo pobūdį ir paskirtį“.

Zákon č. 91/2012 Sb., o mezinárodním právu soukromém (Įstatymas Nr. 91/2012 dėl tarptautinės privatinės teisės, toliau – ZMPS)

„§ 6

Čekijos Respublikos teismų jurisdikcija

- (1) Čekijos Respublikos teismai turi jurisdikciją byloje, jeigu pagal procesinės teisės nuostatas ir teritorinio teisingumo taisyklės jurisdikciją nagrinėti bylą turi Čekijos Respublikos teismas, nebent šio įstatymo nuostatose ar kituose teisės aktuose yra nustatyta kitaip.“

Glaustas pagrindinės bylos faktų ir eigos aprašymas

- 1 2017 m. rugpjūčio 19 d. ieškovai Vokietijoje pagal skelbimą įsigijo transporto priemonę. 2017 m. rugsėjo 12 d. transporto priemonę sulaikė Čekijos Respublikos policija, įtardama, kad Prancūzijoje įvykdyta nusikalstama veika – vagystė. Paskui policija perdavė transporto priemonę saugoti *Okresní soud v Českých Budějovic* (Česke Budejovicų apylinkės teismas, Čekijos Respublika).

2. Ieškovai kreipėsi į šį teismą, kad transporto priemonė būtų atiduota iš saugyklos. Kadangi ankstesniuose procesuose į transporto priemonę pretendavo ir kiti asmenys, pagal Čekijos teisę būtina, kad visi suinteresuoti asmenys sutiktų, jog daiktas būtų atiduotas iš saugyklos, arba kad jų sutikimas būtų pakeistas teismo sprendimu.
3. Dėl to ieškovai šiame procese pareiškė ieškinį Prancūzijoje gyvenantiems atsakovams, siekdami pakeisti jų sutikimą dėl daikto atidavimo iš teismo saugyklos. Atsakovai šioje byloje nedalyvavo.
4. Kadangi atsakovai byloje nedalyvavo, pirmosios instancijos teismas pripažino, kad jis neturi tarptautinės jurisdikcijos, ir ieškinį atmetė. *Krajský soud v Českých Budějovicích* (Česke Budejovicų apygardos teismas, Čekijos Respublika) kaip apeliacinės instancijos teismas, paliko galioti pirmosios instancijos teismo sprendimą.
5. Abu teismai sutiko, kad ieškinys dėl atsakovų valios pareiškimo pakeitimo pagal savo pobūdį yra grynai civilinės teisės ieškinys, kad toje byloje yra tarptautinis elementas ir kad yra taikytinas Reglamentas „Briuselis Ia“. Šių teismų nuomone, atsižvelgiant į bendrąją *actor sequitur forum rei* taisyklę (Reglamento „Briuselis Ia“ 4 straipsnio 1 dalis) ir šios taisyklės leistinių išimčių sąrašą (šio reglamento 5 straipsnio 1 dalis), tik šio reglamento 26 straipsnio 1 dalis galėtų būti pagrindas pripažinti Čekijos teismo jurisdikciją. Tačiau atsakovai nedalyvavo Čekijos teisme nagrinėjamoje byloje, todėl nėra teisinio pagrindo pripažinti jo tarptautinę jurisdikciją šioje byloje.
6. Ieškovai pateikė kasacinį skundą dėl apeliacinio teismo sprendimo *Nejvyšší soud* (Aukščiausiasis Teismas, Čekijos Respublika), kuris yra prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

Svarbiausi pagrindinės bylos šalių argumentai

7. Ieškovai teigia, kad apeliacinės instancijos teismas klaidingai sprendė klausimą dėl Čekijos Respublikos teismų tarptautinės jurisdikcijos. Šiuo atžvilgiu jie nurodo Įstatymo Nr. 292/2013 299 straipsnį, pagal kurį bylų dėl sutikimo pakeitimo atvejais jurisdikciją turi teismas, kuris nagrinėja bylą dėl saugojimo. Pasak ieškovų, lemiamas veiksnys pripažįstant Čekijos teismų jurisdikciją yra tas, kad daiktas buvo perduotas saugoti *Okresní soud v Českých Budějovicích* (Budejovicų apylinkės teismas) pagal Baudžiamojo proceso kodekso 80 straipsnio 1 dalį. Todėl, laikantis *perpetuatio fori* principo, turėtų būti daroma prielaida, kad tokia jurisdikcija egzistuoja ir bylose, kurios kyla iš bylų dėl saugojimo. Ieškovų teigimu, sutikimo pakeitimo procesas nekyla dėl materialinių teisinių santykių tarp ieškovų ir atsakovų buvimo, ir dėl to netaikomos Reglamente „Briuselis Ia“ nustatytos taisyklės.

Trumpas prašymo priimti prejudicinį sprendimą motyvavimas

- 8 Pagrindinėje byloje nagrinėjamu atveju reikia atsakyti į klausimą, ar Čekijos teismai turi tarptautinę jurisdikciją nagrinėti šią bylą. Ginčijamasi dėl to, ar nustatant šią jurisdikciją turi būti taikomas Reglamentas „Briuselis Ia“ ir ar pagal šio reglamento taisykles turi būti laikoma, kad jurisdikciją turi Čekijos teismai, o jei taip, ar ši jurisdikcija turi būti nustatoma remiantis šio reglamento 8 straipsnio 2 punkto nuostata, kuri įvairiomis kalbomis suformuluota skirtingai. Jei Teisingumo Teismas padarytų išvadą, kad Reglamentas „Briuselis Ia“ netaikytinas, Čekijos teismų tarptautinę jurisdikciją ar kompetenciją galėtų pagrįsti ZMPS 6 straipsnio 1 dalis, siejama su Įstatymo Nr. 292/2013 299 straipsnio 2 dalimi.

Dėl pirmojo klausimo

- 9 Siekiant nustatyti, ar byloje taikytinas Reglamentas „Briuselis Ia“, pirmiausia reikia nustatyti, ar pagrindinė byla yra civilinė ir komercinė byla¹. Dėl kitų šio reglamento taikymo sąlygų įvykdymo abejonių nekyla.
- 10 Pagrindinėje byloje ieškovų automobilis buvo policijos sulaikytas būtent kaip daiktas, turintis reikšmės baudžiamojame procese. Kai daiktas tapo nebereikalingas tolesniame baudžiamajame procese, baudžiamąjį persekiojimo institucija iš esmės turėjo grąžinti automobilį ieškovams. Tačiau baudžiamojame procese teisę į automobilį pareiškė ir kiti asmenys. Todėl kilo abejonių, kam turėtų būti atiduotas automobilis, ir ši institucija perdavė jį saugoti teismui.
- 11 Toliau išdėstyti argumentai patvirtina išvadą, kad pagrindinė byla dėl sutikimo pakeitimo patenka į „civilinių ir komercinių bylų“ sąvokos, kaip ji apibrėžta Reglamento „Briuselis Ia“ 1 straipsnio 1 dalyje, taikymo sritį.
- 12 Pagal nacionalinę teismų praktiką, pirmiausia atsižvelgiant į *Nejvyšší soud* (Aukščiausiasis teismas) ją vienodinančią nuomonę R 24/2007², saugojimas, dėl kurio baudžiamąjį persekiojimo institucija priėmė sprendimą pagal Baudžiamąjį proceso kodekso 80 straipsnį, yra teismo saugojimas, kaip apibrėžta įstatyme Nr. 292/2013. Tokio saugojimo tikslas – pašalinti bet kokias abejones dėl to, kuris iš susijusių asmenų turi nuosavybės teisę ar kita teise pagrįstą teisę į daiktą. Jis perduodamas saugoti, nes baudžiamąjį proceso tikslas nėra išsklaidyti faktinio ar

¹ Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas konstatuoja, kad iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos išplaukiančios bendrosios autonominio aiškinimo gairės nepašalina jo abejonių dėl teisingo sąvokos „civilinės ir komercinės bylos“ aiškinimo pagrindinėje byloje. Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas remiasi 1976 m. spalio 14 d. sprendimo LTU, 29/76, EU:C:1976:137, 2013 m. spalio 3 d. sprendimo *Schneider*, C-386/12, EU:C:2013:633, 18 punktu ir 2019 m. vasario 28 d. sprendimo *Gradbeništvo Korana*, C-579/17, EU:C:2019:162, 46 ir 47 punktais.

² 2006 m. spalio 11 d. *Nejvyšší soud* (Aukščiausiasis teismas) civilinių ir komercinių bylų kolegijos nuomonė, *Cpjn* 203/2005, R 24/2007, ECLI:CZ:NS:2006:CPJN.203.2005.1.

materialinio teisinio pobūdžio abejones dėl atitinkamo asmens nuosavybės teisės ar bet kokios kitos teisės. Tokius klausimus paprastai sprendžia teismai, nagrinėjantys civilines bylas.

- 13 Civilinio proceso dėl daikto saugojimo remiantis baudžiamojo persekiojimo institucijos sprendimu, dalyviai yra: asmuo, kuris perdavė daiktą arba iš kurio daiktas buvo paimtas, asmuo, kuris pareiškė teisę į daiktą baudžiamajame procese, ir, kai taikytina, taip pat asmuo, kuris pareiškė teisę į daiktą civiliniame procese, bet jos nepareiškė baudžiamojo persekiojimo institucijai. Daiktą saugoti atidavęs subjektas (pagrindinėje byloje nagrinėjamu atveju – Čekijos Respublikos policija) nėra šios bylos dalyvis.
- 14 Atsižvelgiant į tai, kad pagrindinėje byloje automobilis buvo perduotas saugoti dėl to, kad teisę jį gauti pareiškė ne tik teisės į daiktą turėtojas, bet ir kitas asmuo, norint perduoti automobilį, būtinas visų proceso dėl saugojimo dalyvių (taigi, pagrindinėje byloje nagrinėjamu atveju – ir Prancūzijoje gyvenančių atsakovų) sutikimas arba šio sutikimo pakeitimas galutiniu teismo sprendimu. Įstatymo Nr. 292/2013 299 straipsnio 2 dalyje numatyta išimtinė kompetencija tokiose bylose užtikrina, kad ieškiniai, kuriais siekiama pakeisti sutikimą dėl to paties daikto atidavimo iš saugyklos, bus nagrinėjami kartu viename teisme, nes kai kuriais atvejais pagrindą pareikšti tokius ieškinius gali turėti daugiau proceso dėl saugojimo dalyvių.
- 15 Pasak *Nejvyšší soud* (Aukščiausiasis teismas)³, ieškinys dėl sutikimo dėl daikto atidavimo iš saugyklos yra klausimo, kam teismas turi perduoti saugomą daiktą arba, kitaip tariant, kam priklauso nuosavybės teisė ar kita teisė į saugomą daiktą, kuria remdamasis teismas atiduoda saugomą daiktą, sprendimo procesinė išraiška. Šiuo atžvilgiu neturi reikšmės tai, kad asmens nuosavybės teisė ar bet kokia kita teisė į saugomą daiktą šioje byloje nagrinėjama tik kaip preliminarus klausimas ir sprendimo rezoliucinėje dalyje nurodyta kaip „valios pareiškimo pakeitimas“.
- 16 Grįsdamas savo nuomonę, kad Reglamentas „Briuselis Ia“ netaikomas byloms, kuriomis siekiama pakeisti sutikimą dėl daiktą atidavimo iš saugyklos, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas visų pirma atkreipia dėmesį į šio proceso tarpinį pobūdį, palyginti su pagal Baudžiamojo proceso kodekso nuostatas iškeltomis bylomis dėl saugojimo, ir į riziką, susijusią su proceso dėl saugojimo dalyvių strateginiu mąstymu, kai reikia nustatyti kompetentingą teismą.
- 17 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pabrėžia, kad byla dėl kito asmens sutikimo atiduoti daiktą iš saugyklos pakeitimo egzistenciškai priklauso nuo bylos dėl saugojimo teisme. Šiuo atveju kalbama apie įstatyme numatytą būdą, kaip atsiimti daiktą iš teismo saugyklos, nes atsakovui nesutikus leisti atsiimti daiktą iš saugyklos, tokio nesutikimo negalima pakeisti teismo sprendimu, kuriuo nustatoma nuosavybės teisė į saugomą daiktą. Kaip nurodė *Nejvyšší soud*

³ 2 išnašoje nurodyta nuomonė.

(Aukščiausiasis Teismas) pirmiau minėtoje suvienodinančioje nuomonėje⁴, „galutinis teismo sprendimas, kuriame pripažinta, kad saugomo daikto nuosavybės teisė priklauso pareiškėjui ar bet kuriam kitam proceso dėl saugomo daikto dalyviui, pats savaime nėra tinkamas pagrindas daryti išvadą, kad daiktas bus atiduotas iš saugyklos tam asmeniui, nes klausimo, kas yra saugomo daikto savininkas, išsprendimas nebūtinai pašalina visas abejones dėl to, ar tas asmuo iš tikrųjų yra asmuo, kuriam daiktas turi būti atiduotas iš saugyklos, ir ar teisę atgauti daiktą iš saugyklos turi ne jo savininkas, o, pavyzdžiui, užstato turėtojas, turintis daikto sulaikymo teisę, ar bankroto administratorius“.

- 18 Šiuo atveju galima išvelgti tam tikrą panašumą su Teisingumo Teismo sprendimu *Riel* byloje⁵. Jame Teisingumo Teismas nurodė, kad ieškinys, kuriuo siekiama nustatyti reikalavimo teisės buvimą, kad ją būtų galima įtraukti į reikalavimų sąrašą bankroto byloje, tiesiogiai kyla iš bankroto bylos, yra glaudžiai su ja susijęs ir jo teisinis pagrindas yra bankroto teisės nuostatos. Panašiai ir ieškinys dėl sutikimo perduoti daiktą iš teismo saugyklos pakeitimo yra tiesiogiai ir glaudžiai susijęs su saugojimo teismo saugykloje procesu, ir jo teisinis pagrindas yra teisės nuostatos, reglamentuojančios teismo saugyklas, kurios *mutatis mutandis* taikomos ir byloms dėl saugojimo teismo saugykloje, pradėtoms dėl baudžiamojo persekiojimo institucijų veiksnių.
- 19 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas taip pat atkreipia dėmesį į tai, kad, jei tarptautinė jurisdikcija byloje, susijusiose su sutikimo atiduoti daiktą iš saugyklos pakeitimu, būtų nustatoma remiantis Reglamento „Briuselis Ia“ jurisdikcijos taisyklėmis, galimai atsivertų erdvė strateginiams proceso dėl saugojimo dalyvių sprendimams.
- 20 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad pagrindinėje byloje automobilį atgauti iš saugyklos siekė proceso dėl saugojimo dalyviai iš Čekijos, o byloje dėl sutikimo pakeitimo atsakovai buvo to proceso dalyviai iš Prancūzijos. Jei atiduoti daiktą iš saugyklos būtų reikalavę proceso dalyviai iš Prancūzijos, jie būtų turėję paduoti Čekijos dalyvius į teismą. Tai gali motyvuoti bylos dėl saugojimo dalyvius ne pateikti ieškinį dėl valios pareiškimo pakeitimo, bet, priešingai, laukti, kol ieškinį pareikš kita šalis, nes pagal Reglamento „Briuselis Ia“ 4 straipsnyje numatytą bendrąją taisyklę ieškinys jiems bus pareikštas jų nuolatinės gyvenamosios vietos teismuose. Įprastomis aplinkybėmis tai nekeltų problemų, nes tai yra natūrali Reglamente „Briuselis Ia“ nustatytų jurisdikcijos taisyklių pasekmė.
- 21 Pagrindinė byla yra tarpinė byla Čekijos teisme, kurio jurisdikciją lėmė baudžiamojo proceso institucijos veiksmai ir kuris nespėdė klausimo dėl savo tarptautinės jurisdikcijos, nagrinėtos bylos atžvilgiu. Jei baudžiamojo persekiojimo institucija nebūtų ėmusi veiksnių, ši tarptautinė jurisdikcija byloje

⁴ Nurodyta 2 išnašoje.

⁵ 2019 m. rugsėjo 18 d. Sprendimas *Riel*, C-47/18, EU:C:2019:754.

dėl daikto atidavimo tarp tų pačių asmenų būtų nustatyta kitaip. Jei policija nebūtų sulaikiusi automobilio, jį toliau būtų valdę ieškovai, o ieškinį dėl daikto atidavimo būtų turėję pareikšti pirminiai savininkai iš Prancūzijos. Taigi, baudžiamojo persekiojimo institucijos naudojimas viešaisiais įgaliojimais turi įtakos nustatant tarptautinę jurisdikciją turintį teismą, o tai gali neigiamai atsiliiepti jurisdikciją turinčio teismo nuspėjamumui.

Dėl antrojo klausimo

- 22 Jei į pirmąjį prejudicinį klausimą būtų atsakyta teigiamai, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, ar Reglamento „Briuselis Ia“ 8 straipsnio 2 punktą turi būti aiškinamas taip, kad vieno iš proceso dėl daikto saugojimo dalyvių pareikštas ieškinys kitam šio proceso dalyviui yra ieškinys, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.
- 23 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo abejonės kyla dėl skirtingos šios nuostatos formuluotės įvairiomis kalbomis ir dėl to, kad Teisingumo Teismas dar nėra išaiškinęs šios nuostatos.
- 24 Šio reglamento 8 straipsnio 2 punkto redakcijoje čekų kalba vartojama sąvoka „intervenční žaloba“ (intervencinis ieškinys) be jokios nuorodos į atsakovo, kaip trečiojo asmens, statusą. Panašiai ir redakcijoje vokiečių kalba, pavyzdžiui, vartojama sąvoka „Interventionsklage“, o redakcijoje prancūzų kalboje – „demande en intervention“.
- 25 Priešingai, angliškoje šios nuostatos redakcijoje pabrėžiama, kad atsakovas turi turėti trečiojo asmens statusą arba į procesą turi būti įtraukta trečioji šalis. Panašios formuluotės yra ir, pavyzdžiui, redakcijose lenkų, slovakų ir kroatų kalbomis.
- 26 Iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad, esant teksto lingvistinių versijų neatitikimui, atitinkama nuostata turi būti aiškinama atsižvelgiant į jos kontekstą ir teisės akto, kurio dalis ji yra, tikslą⁶.
- 27 Siekdamas nustatyti Reglamento „Briuselis Ia“ 8 straipsnio 2 punkto tikslą, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas taip pat atsižvelgė į anksčiau galiojusias teisės nuostatas⁷, Teisingumo Teismo jurisprudenciją, susijusią su šių ir ankstesnių teisės nuostatų tikslu, ir vadinamąją Jenard ataskaitą⁸,

⁶ 1977 m. spalio 27 d. Sprendimo *Bouchereau*, 30/77, EU:C:1977:172, 14 punktas.

⁷ Briuselio konvencijos dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose vykdymo (OL L 299, 1972, p. 32; toliau – „Briuselio konvencija“) 6 straipsnio 2 dalį ir 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 12, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 42) 6 straipsnio 2 dalį.

⁸ OL C 59, 1979, p. 1.

kuri yra Briuselio konvencijos komentaras ir kurioje nubrėžiamos šios konvencijos tikslo gairės. Šioje ataskaitoje nurodoma, kad rengiant Briuselio konvenciją buvo manoma, jog tikslinga sukurti atskiras nuostatas, skirtas laiduotojams ir kitoms trečiosioms šalims. Į klausimą, ką reiškia bylos su trečiuoju asmeniu („third party proceedings“), buvo atsakyta remiantis Belgijos proceso kodekso 15 ir 16 straipsniais, kuriuose jos apibrėžiamos kaip bylos, „kuriose trečiasis asmuo įtraukiamas į bylą kaip šalis“.

- 28 Jei šio reglamento 8 straipsnio 2 punkto tikslas būtų aiškinamas atsižvelgiant į Jenard ataskaitą ir taikomas šioje byloje, tikėtina, kad Čekijos teismų jurisdikcija negalėtų būti grindžiama šia taisykle, nes byloje dėl sutikimo atiduoti daiktą iš saugyklos pakeitimo nėra trečiosios šalies, o tik pagrindinės bylos dėl saugojimo dalyviai.
- 29 Priešingai, kitokią išvadą būtų galima padaryti, jei būtų priimtas kitoks – autonominis šios nuostatos aiškinimas. Iš tiesų ieškiniu dėl sutikimo atiduoti daiktą iš teismo saugyklos pradėtas procesas yra tarpinis procesas proceso dėl saugojimo atžvilgiu. Kita vertus, daugelyje teisinių sistemų tarpinius procesus apima bendresnė „intervencinio ieškinio“ sąvoka, kaip, pavyzdžiui, yra Reglamento „Briuselis Ia“ redakcijoje čekų kalba.